

**Bryssel den 11 juli 2025
(OR. en)**

11521/25

**EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	2 juli 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2025) 4105 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 1.7.2025 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för att specificera metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare och avgöra huruvida en transaktion utgör en lång eller kort position i enlighet med artiklarna 94.3, 273a.3 och 325a.2

För delegationerna bifogas dokument – C(2025) 4105 final.

Bilaga: C(2025) 4105 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.7.2025
C(2025) 4105 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 1.7.2025

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för att specificera metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare och avgöra huruvida en transaktion utgör en lång eller kort position i enlighet med artiklarna 94.3, 273a.3 och 325a.2

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Artikel 94.10 i förordning (EU) nr 575/2013 (*förordningen*) ger kommissionen befogenhet att, efter att Europeiska bankmyndigheten (EBA) lagt fram förslag till standarder, och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, anta delegerade akter för att specificera metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare och avgöra huruvida en transaktion utgör en lång eller kort position i enlighet med artiklarna 94.3, 273a.3 och 325a.2 i förordningen.

I enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av EBA ska kommissionen inom tre månader från mottagandet av förslaget till standarder besluta om den ska godkänna det inlämnade förslaget. Kommissionen kan även, om det ligger i unionens intresse, godkänna bara en del av de föreslagna standarderna eller godkänna dem med ändringar. Den ska då följa det särskilda förfarande som föreskrivs i den förordningen.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

I enlighet med artikel 10.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 1093/2010 har EBA genomfört ett offentligt samråd om det förslag till tekniska standarder som överlämnats till kommissionen i enlighet med artikel 94.10 i förordning (EU) nr 575/2013 (*förordningen*). Ett samrådsdokument offentliggjordes på EBA:s webbplats den 24 april 2024, och samrådet avslutades den 24 juli 2024. EBA begärde dessutom råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1093/2010. Tillsammans med förslaget till tekniska standarder har EBA lämnat en redogörelse för hur resultatet av dessa samråd har beaktats vid utarbetandet av det slutliga förslag till tekniska standarder som överlämnats till kommissionen.

Tillsammans med förslaget till tekniska standarder, och i enlighet med artikel 10.1 tredje stycket i förordning (EU) nr 1093/2010, har EBA överlämnat sin konsekvensbedömning, med en analys av kostnaderna och fördelarna, avseende de förslag till tekniska standarder som överlämnats till kommissionen. Denna analys finns tillgänglig på <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, sidorna 24–31 i slutrapporten om förslaget till tekniska standarder.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

I det slutliga förslaget till tekniska standarder anges metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare och avgöra huruvida en transaktion utgör en lång eller kort position.

Den allmänna metod som föreslås för att identifiera den huvudsakliga riskdrivaren bygger på känsligheter som definierats enligt schablonmetoden för marknadsrisk (FRTB-SA) eller tillägg som definierats enligt schablonmetoden för motpartskreditrisk (SA-CCR). För att fastställa positionernas riktning anpassas metoden till den som anges i de tekniska standarder som utarbetats i enlighet med artikel 279a.3 b i förordning (EU) nr 575/2013.

För relativt enkla instrument, som obligationer med fast räntesats, skuldebrev med rörlig räntesats, aktier, forwardkontrakt, terminskontrakt, enkla swappar och s.k. plain vanilla-optioner, har även en förenklad metod specificerats.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 1.7.2025

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för att specificera metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare och avgöra huruvida en transaktion utgör en lång eller kort position i enlighet med artiklarna 94.3, 273a.3 och 325a.2

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012¹, särskilt artikel 94.10 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) Verksamhetens storlek är ett mått på hur sofistikerade metoder instituten bör använda i sina kapitalberäkningar. För att fastställa om instituten får använda förenklade metoder för beräkningen av kapitalbaskrav för marknads- och motpartskreditrisker måste de beräkna storleken på verksamheten inom och utanför balansräkningen i enlighet med artiklarna 94.1, 273a.1 och 273a.2 samt 325a.1 i förordning (EU) nr 575/2013. Identifieringen av en positions huvudsakliga riskdrivare och, på grundval av denna, fastställandet av huruvida en transaktion utgör en lång eller en kort position, är avgörande för en korrekt beräkning av verksamhetens storlek. Med tanke på hur viktiga dessa beräkningar är för små och icke-komplexa institut bör metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare och avgöra om en transaktion utgör en lång eller kort position stå i proportion till institutets komplexitet.
- (2) Metoden för att avgöra om en transaktion utgör en lång eller kort position bör vara samstämmig med metoden för att avgöra om en transaktion är en lång eller kort position för de transaktioner som avses i artikel 277.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och som fastställs i delegerad förordning (EU) 2021/931².
- (3) För att uppnå korrekta resultat bör metoden för att identifiera den huvudsakliga riskdrivaren för en position som inte är ett derivat baseras på beräkningen av de riskvägda deltakänsligheterna för riskfaktorer i enlighet med del tre avdelning IV

¹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/931 av den 1 mars 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för att specificera metoden för att identifiera derivattransaktioner med en eller flera väsentliga riskdrivare vid tillämpning av artikel 277.5, formeln för beräkning av regulatoriskt delta för köp- och sälloptioner som placerats in i ränterisk kategorin och metoden för att avgöra om en transaktion är en lång eller kort position i en primär riskdrivare eller i den väsentligaste riskdrivaren i den givna riskkategorin vid tillämpning av artikel 279a.3 a och b i schablonmetoden för motpartsrisk (EUT L 204, 10.6.2021, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

kapitel 1a avsnitten 2, 3 och 6 i förordning (EU) nr 575/2013. För att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt bör metoden för att identifiera en positions huvudsakliga riskdrivare dessutom vara samstämmig med den metod för att identifiera den primära riskdrivaren och den väsentligaste riskdrivaren vid derivattransaktioner som anges i delegerad förordning (EU) 2021/931.

- (4) Metoden för att avgöra om en transaktion utgör en lång eller kort position bör baseras på beräkningen av den riskvägda deltakänsligheten för den huvudsakliga riskdrivaren. Om instituten inte kan beräkna den riskvägda deltakänsligheten bör de fastställa denna känslighet genom att bedöma transaktionens handels- eller säkringssyfte.
- (5) En förenklad metod måste fastställas för små och icke-komplexa institut som kanske inte kan beräkna de riskvägda deltakänsligheterna, eller kanske inte kan använda de metoder för att identifiera den primära riskdrivaren och den väsentligaste riskdrivaren vid derivattransaktioner som anges i delegerad förordning (EU) 2021/931. Denna förenklade metod bör vara lämplig för de instrument som små och icke-komplexa institut normalt handlar med. Större institut bör också ha möjlighet att använda den förenklade metoden när de handlar med enkla instrument som omfattas av den förenklade metoden.
- (6) Den förenklade metoden bör leda till resultat som är samstämmiga med metoden med riskvägda deltakänsligheter. Förenklade antaganden bör emellertid införas för att minska institutens beräkningsbörda och administrativa börda, särskilt när det gäller instrument som är uttryckta i en annan valuta än institutets rapporteringsvaluta. Vid fastställandet av den huvudsakliga riskdrivaren bör instituten därför tillåtas att bortse från avistakursen mellan den valuta i vilken instrumentet är uttryckt och institutets rapporteringsvaluta för aktier, obligationer och derivattransaktioner vars underliggande tillgångar normalt skulle hänföras till riskkategorierna ränterisk, kreditrisk, aktierisk eller råvarurisk.
- (7) Kontanta positioner i rapporteringsvalutan bör inte beaktas vid fastställandet av verksamhetens storlek, eftersom deras marknadsvärde inte påverkas av riskdrivarnas förändringar.
- (8) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.
- (9) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, analyserat möjliga relaterade kostnader och fördelar och begärt råd från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010³.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Artikel 1

Metod för att identifiera de huvudsakliga riskdrivarna för en position som inte är ett derivat

1. När instituten identifierar den huvudsakliga riskdrivaren för en position som hänförs till handelslagret och som inte är ett derivat ska de först identifiera alla riskfaktorer för den positionen som är de avgörande faktorerna bakom dess värdeförändring. De ska göra detta genom att åtminstone bedöma de riskfaktorer som avses i artiklarna 325l–325q i förordning (EU) nr 575/2013. De riskfaktorer som identifieras av instituten ska vara positionens riskdrivare.
2. Institut som i enlighet med punkt 1 endast har identifierat en riskdrivare för en position som hänförs till handelslagret och som inte är ett derivat ska använda den riskdrivaren som den huvudsakliga riskdrivaren för den positionen.
3. Institut som i enlighet med punkt 1 har identifierat fler än en riskdrivare för en position som hänförs till handelslagret och som inte är ett derivat ska identifiera den huvudsakliga riskdrivaren för den positionen genom att tillämpa följande steg i den angivna ordningen:
 - (a) Institutet ska beräkna deltariskränsligheterna i enlighet med artiklarna 325r och 325t i förordning (EU) nr 575/2013 för varje riskdrivare som identifierats i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.
 - (b) Institutet ska beräkna de viktade känsligheterna i enlighet med formeln i artikel 325f.6 i den förordningen, med användning av de känsligheter som beräknats i enlighet med led a i den här punkten.
 - (c) Institutet ska identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som den riskdrivare som motsvarar det högsta absoluta värdet av de viktade känsligheter som beräknats i enlighet med led b i den här punkten.

Artikel 2

Metod för att avgöra om en transaktion som inte gäller ett derivat utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare

När instituten avgör om en position som inte är ett derivat utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare enligt artiklarna 94.3 och 325a.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tillämpa någon av följande metoder:

- (a) Beräkna deltariskränsligheten för den huvudsakliga riskdrivaren i enlighet med artikel 325r i förordning (EU) nr 575/2013 och identifiera transaktionen som
 - i) en lång position i den riskdrivaren om den motsvarande deltariskränsligheten är positiv, eller
 - ii) en kort position i den riskdrivaren om den motsvarande deltariskränsligheten är negativ.
- (b) Bedöma om positionens värde är beroende av den huvudsakliga riskdrivaren genom att beakta transaktionens handels- eller säkringssyfte med avseende på den riskdrivaren och identifiera transaktionen som antingen en lång eller en kort position i sin huvudsakliga riskdrivare på grundval av denna bedömning.

Artikel 3

Förenklad metod för att identifiera den huvudsakliga riskdrivaren för en position som inte är ett derivat och för att avgöra om en transaktion som inte omfattar ett derivat utgör en lång eller en kort position i sin huvudsakliga riskdrivare

1. Genom undantag från artiklarna 1 och 2 får instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren för de positioner som inte är derivat som avses i punkterna 2–8 i denna artikel och avgöra om dessa positioner utgör långa eller korta positioner i den huvudsakliga riskdrivaren genom att tillämpa de metoder som anges i de punkterna.
2. För obligationer som består av skuldinstrument med fast räntesats utan optionalitet ska instituten använda följande metod:
 - (a) instituten ska identifiera den huvudsakliga riskdrivaren beroende på obligationens kreditkvalitetssteg och sektor enligt artikel 325ah i förordning (EU) nr 575/2013 och obligationens återstående löptid, på grundval av något av följande:
 - i) Tabell 1 i bilagan till denna förordning, om obligationens kassaflöden inte är en funktion av inflationstakten.
 - ii) Tabell 2 i bilagan till denna förordning, om obligationens kassaflöden är en funktion av inflationstakten.
 - (b) Om den huvudsakliga riskdrivare som identifierats i enlighet med led a i denna punkt är den riskfria räntesatsen ska den huvudsakliga riskdrivaren fastställas i den valuta som obligationen är uttryckt i och med en av de löptider som anges i artikel 325l.1 i förordning (EU) nr 575/2013, som valts för att så nära som möjligt motsvara obligationens löptid.
 - (c) Om den huvudsakliga riskdrivare som identifierats i enlighet med led a i denna punkt är emittentens kreditspread ska den huvudsakliga riskdrivaren vara kreditspreaden för emittenten av obligationen och med en av de löptider som anges i artikel 325m.1 i förordning (EU) nr 575/2013, som valts för att så nära som möjligt motsvara obligationens löptid.
 - (d) Institutet ska avgöra om positionen utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare på grundval av följande:
 - i) Om den huvudsakliga riskdrivare som identifierats enligt leden a, b och c i denna punkt är den riskfria räntan eller emittentens kreditspread ska positionen vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om obligationen säljs, och kort om obligationen köps.
 - ii) Om den huvudsakliga riskdrivare som identifierats enligt leden a, b och c i denna punkt är inflationstakten ska positionen vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om obligationen köps, och kort om obligationen säljs.
3. För obligationer som består av skuldinstrument med rörlig räntesats utan optionalitet ska instituten använda den metod som anges i punkt 2. Om den huvudsakliga riskdrivare som identifierats i enlighet med punkt 2 a är den riskfria räntan, och om obligationens återstående löptid är längre än ett år, ska den huvudsakliga riskdrivaren i stället vara emittentens kreditspread, fastställd i enlighet med punkt 2 c.
4. För en aktieposition ska den huvudsakliga riskdrivaren vara aktieavistakursen.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om aktien köps, och kort om aktien säljs.

5. För en kontantposition i en annan valuta än institutets rapporteringsvaluta ska den huvudsakliga riskdrivaren vara avistakursen mellan kontantpositionens valuta och institutets rapporteringsvaluta.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om kontantpositionen är en tillgångspost, och kort om den är en skuldpost.

6. För positioner i en fysisk råvara ska den huvudsakliga riskdrivaren vara det råvaruavistapris som motsvarar positionens råvarutyp.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om den fysiska råvaran är en tillgångspost, och kort om den är en skuldpost.

7. För en position i ett företag för kollektiva investeringar (fond) ska den huvudsakliga riskdrivaren vara den riskfaktor som motsvarar den fonden i undergruppen ”övriga sektorer” i tabell 8 i artikel 325ap.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om fondens aktier eller andelar köps, och kort om fondens aktier eller andelar säljs.

8. För en position i en repa där institutet eller dess motpart överför värdepapper i enlighet med punkterna 2, 3 och 4 ska den huvudsakliga riskdrivaren vara den motsvarande generella räntan eller aktiereporäntan.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om repa styrs av ett återköpsavtal, och kort om den styrs av ett omvänt återköpsavtal.

Artikel 4

Metod för att identifiera de huvudsakliga riskdrivarna för en derivatposition

1. När institutet ska identifiera den huvudsakliga riskdrivaren för en derivatposition ska de först identifiera
 - (a) alla riskdrivare för transaktionen, i enlighet med artikel 1 i delegerad förordning (EU) 2021/931,
 - (b) huruvida transaktionen har en eller flera väsentliga riskdrivare, i enlighet med artiklarna 2 och 3 i den delegerade förordningen,
 - (c) de väsentliga riskdrivarna för transaktionen och de väsentligaste av dessa riskdrivare, i enlighet med artikel 4 i den delegerade förordningen.
2. Institut som i enlighet med punkt 1 har identifierat en derivattransaktion med endast en väsentlig riskdrivare ska använda den riskdrivaren som den huvudsakliga riskdrivaren.
3. Institut som i enlighet med punkt 1 har identifierat en derivattransaktion med fler än en väsentlig riskdrivare som endast tillhör en riskkategori enligt artikel 277.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska använda den väsentligaste riskdrivaren i den riskkategorin som den huvudsakliga riskdrivaren.
4. Institut som i enlighet med punkt 1 har identifierat en derivattransaktion med fler än en väsentlig riskdrivare som tillhör två eller fler riskkategorier enligt artikel 277.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska identifiera den huvudsakliga riskdrivaren genom att använda en av följande metoder:

- (a) Om instituten har identifierat väsentliga riskdrivare i enlighet med artikel 4.2 eller 4.4 i delegerad förordning (EU) 2021/931 ska den huvudsakliga riskdrivaren vara den väsentligaste riskdrivare som motsvarar det högsta av riskkategoriernas tillägg bland de som avses i artiklarna 280a–280f i förordning (EU) nr 575/2013.
 - (b) Om instituten har identifierat väsentliga riskdrivare i enlighet med artikel 4.3 i delegerad förordning (EU) 2021/931 ska den huvudsakliga riskdrivaren vara den väsentligaste riskdrivare som motsvarar det högsta absoluta värdet av de viktade känsligheter som avses i artikel 4.3 b i den delegerade förordningen.
5. Ett institut som tillämpar en av de metoder som anges i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2021/931 för att beräkna exponeringsvärdet för en viss derivattransaktion ska använda samma metod för att identifiera transaktionens huvudsakliga riskdrivare.

Artikel 5

Metod för att avgöra om en derivattransaktion utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare

När instituten ska avgöra om en derivatposition utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare enligt artiklarna 94.3, 273a.3 och 325a.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tillämpa någon av de metoder som anges i artikel 6 i delegerad förordning (EU) 2021/931 på transaktionens huvudsakliga riskdrivare.

Artikel 6

Förenklad metod för att identifiera den huvudsakliga riskdrivaren för en derivatposition och för att avgöra om derivattransaktionen utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare

1. Genom undantag från artiklarna 4 och 5 får instituten identifiera en derivatpositions huvudsakliga riskdrivare i enlighet med punkterna 2–17 i denna artikel och avgöra om denna position utgör en lång eller en kort position i sin huvudsakliga riskdrivare genom att tillämpa de metoder som anges i de punkterna.
2. För terminskontrakt eller forwardkontrakt på aktier eller på aktieindex ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som aktieavistakursen respektive indexavistakursen.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om terminskontrakten eller forwardkontrakten köps, och kort om de säljs.
3. För ränteterminskontrakt (FRA-kontrakt) där en motpart erhåller rörlig ränta och betalar fast ränta ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som den riskfria räntesats som motsvarar
 - (a) den valuta som anges i FRA-kontraktet,
 - (b) en av de löptider som anges i artikel 325l.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara FRA-kontraktets löptid.
 Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om institutet betalar fast ränta, och kort om institutet erhåller fast ränta.
4. För terminskontrakt eller forwardkontrakt på obligationer som består av skuldinstrument med fast eller rörlig räntesats utan optionalitet ska instituten avgöra

om obligationen köps eller säljs enligt termins- eller forwardkontraktet och, på grundval av detta, identifiera den huvudsakliga riskdrivaren och avgöra om positionen utgör en lång eller kort position i sin huvudsakliga riskdrivare genom att tillämpa de metoder som anges i artikel 3.2 respektive 3.3 på det underliggande skuldinstrumentet med fast eller rörlig räntesats.

5. För terminskontrakt eller forwardkontrakt på växling mellan en utländsk valuta och institutets rapporteringsvaluta ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som avistakursen mellan den utländska valutan och institutets rapporteringsvaluta.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om den utländska valutan köps, och kort om den utländska valutan säljs.

6. För terminskontrakt eller forwardkontrakt på råvaror ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som råvaruavistapriset, vilket ska motsvara

- (a) den råvarutyp som anges i termins- eller forwardkontraktet,
- (b) en av de löptider som anges i artikel 325p.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara termins- eller forwardkontraktets löptid.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om råvarorna köps, och kort om de säljs.

7. För köp- eller säljoptioner av typen plain vanilla med en enda underliggande aktie eller ett enda underliggande aktieindex ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som aktieavistakursen respektive indexavistakursen.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om köptionen köps, och kort om köptionen säljs. Positionen ska vara lång om säljoptionen säljs, och kort om säljoptionen köps.

8. För köp- eller säljoptioner av typen plain vanilla med en enda underliggande obligation som utgör skuldinstrument med fast räntesats ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren genom att tillämpa den metod som anges i artikel 3.2 på den underliggande obligationen.

Om den huvudsakliga riskdrivare som fastställts i enlighet med artikel 3.2 a, b och c är den riskfria räntesatsen eller emittentens kreditspread ska positionen vara kort i sin huvudsakliga riskdrivare om köptionen köps, och lång om köptionen säljs, och positionen ska vara kort om säljoptionen säljs, och lång om säljoptionen köps.

Om den huvudsakliga riskdrivare som fastställts i enlighet med artikel 3.2 a, b och c är inflationstakten ska positionen vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om köptionen köps, och kort om köptionen säljs, och positionen ska vara lång om säljoptionen säljs, och kort om säljoptionen köps.

9. För swapoptioner av typen plain vanilla ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren genom att tillämpa den metod som anges i punkt 15 på den underliggande ränteswappen.

Om swapoptionen ger rätt att ingå ett ränteswapavtal där optionsinnehavaren erhåller rörlig ränta och betalar fast ränta ska positionen vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om institutet har köpt swapoptionen, och kort om institutet har sålt swapoptionen.

Om swapoptionen ger rätt att ingå ett ränteswapavtal där optionsinnehavaren betalar rörlig ränta och erhåller fast ränta ska positionen vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om institutet har sålt swapoptionen, och kort om institutet har köpt swapoptionen.

10. För räntetak och räntegolv ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som den riskfria räntesatsen, vilken ska motsvara

- (a) den valuta som anges i räntetaket eller räntegolvet,
- (b) en av de löptider som anges i artikel 325l.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara räntetakets eller räntegolvets löptid.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om räntetaket köps, och kort om räntetaket säljs. Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om räntegolvet säljs, och kort om räntegolvet köps.

11. För köp- eller säljoptioner av typen plain vanilla med en enda underliggande råvara ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som råvaruavistapriset, vilket ska motsvara

- (a) den råvarutyp som anges i optionsavtalet,
- (b) en av de löptider som anges i artikel 325p.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara optionens löptid.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om köptionen köps, och kort om köptionen säljs. Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om säljoptionen säljs, och kort om säljoptionen köps.

12. För valutaoptioner av typen plain vanilla ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som avistakursen mellan den utländska valutan och institutets rapporteringsvaluta.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om den utländska valutan köps, och kort om den utländska valutan säljs.

13. För kreditswappar som refererar till ett enda namn ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som emittentens kreditspread, vilken ska motsvara

- (a) den emittent som anges i swapavtalet,
- (b) en av de löptider som anges i artikel 325m.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara swappens löptid.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om skyddet köps, och kort om skyddet säljs.

14. För indexerade kreditswappar ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som kreditspreaden, vilken ska motsvara

- (a) det kreditindex som anges i swapavtalet,
- (b) en av de löptider som anges i artikel 325m.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara swappens löptid.

Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om skyddet köps, och kort om skyddet säljs.

15. För ränteswappar där en motpart erhåller rörlig ränta och betalar fast ränta ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som den riskfria räntesatsen, vilken ska motsvara
- (a) den valuta som anges i swapavtalet,
 - (b) en av de löptider som anges i artikel 325l.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara swappens löptid.
- Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om institutet betalar fast ränta, och kort om institutet erhåller fast ränta.
16. För aktieswappar där en motpart erhåller avkastningen på en aktie eller ett aktieindex och betalar fast eller rörlig ränta ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som aktieavistakursen respektive indexavistakursen.
- Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om institutet erhåller avkastningen på aktien eller aktieindexet, och kort om institutet betalar avkastningen på en aktie eller ett aktieindex.
17. För råvaruswappar där en motpart erhåller kassaflöden baserade på priset på en underliggande råvara och betalar en fast eller rörlig ränta ska instituten identifiera den huvudsakliga riskdrivaren som råvaruavistapriset, vilket ska motsvara
- (a) den råvarutyp som anges i swapavtalet,
 - (b) en av de löptider som anges i artikel 325p.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som valts ut för att så nära som möjligt motsvara swappens löptid.
- Positionen ska vara lång i sin huvudsakliga riskdrivare om institutet erhåller kassaflödena baserat på priset på en underliggande råvara, och kort om institutet betalar kassaflödena baserat på priset på en underliggande råvara.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1.7.2025

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN